

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Suumma [!] de laudibus christifere virginis Marie

Albertus <Magnus, Heiliger>

Colonie, 1502

VD16 A 1357

De [con]cept[i]o[n]e de q[uo] facta sit tanq[uam] de causa efficiente

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69610](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69610)

De conceptione. ffo. cxvij.

nisti. q̄a q̄siuisti ubi fuit vt h̄go prudētissima. nō abscondisti vt doctrix fidelissima. s̄ reddidisti vt mater mūdissima. Inuenisti em̄ in quā dei miserantis charitatē. p̄mittētis veritatē. h̄oinis necessitatē. tui ad h̄ec idoneitatē. Inuenisti in quā gratiā increatā. ⁊ i illa ⁊ cū illa oēm creatā. venerūt em̄ tibi oīa bona pariter cū illa. creatā autē spirituale ⁊ corporale. spirituale generalē. specialē. singularē. generalē summitatē charitatē. specialē summitatē oīūz q̄ singulariter fuerūt in alijs. singularē summitatē q̄a cōprehēsa ē duodeciz p̄uilegijs. Corporale s̄lt generalē. specialē. singularē. generalē q̄ corporis resurrectōez specialē h̄ginitatis integritatē. singularē h̄ginalis vteri fecūditatē. Nec autē oīa iuenisti apud deū. Apud dico p̄pinq̄sima s̄ltitudine. dignitate. Apud dico familiaritate. natura. veritate. ⁊ h̄ apud deū creatorē recreatorē iustificatore gl̄osificatore. His vtq̄z p̄ solutio ad obiecta **L**ocedim̄ em̄ q̄ **Solutio** beata h̄go in sermone saluatorio ⁊ laudabilissimo solatorio istructorio credibili. delectabili vtili honorabili amirabili. sermone in quā quē veritas misit q̄ a veritate nūq̄ recessit. q̄ falli nō potuit. nec fallere voluit. In isto in quā sermone fuit beata h̄go oīphario imutata. i sen beata h̄go su p̄ verecūdiā h̄ginalē de angelica visione in specie viri. in respōsione p̄ timorē cautele de deceptione. i intellectu p̄ laudes anūciatōis de p̄missōz ⁊ nūciatorz magnitudine in sermone. P̄z etiā q̄ nō ē turbatio ē de tio tātu de malo s̄z etiā de magno. Itē nō ē timor em̄ mali s̄z etiā ma magno gni. **U**n̄ Damas. Ammiratio ē timor ex magnoz imaginatōe. **S**tupor vero ex incōsuetā imaginatōe P̄z q̄ q̄lis fuerit turbatio. q̄lis cogitatio. q̄lis timor. q̄lis salutatō. q̄lis ⁊ q̄ grā quā iuenit. Inuenit au q̄lis turbatio. te. q̄a h̄ūano generi p̄ditā p̄mo recuperauit. **D**oc Abrahā nō fecit nec cogitatio. salu Adā. imo p̄ ipaz oēz grāz rehabuerūt vt p̄z in p̄uilegio m̄ oīm ⁊ p̄ tatio. gratia uilegio porta celi **L**ocedim̄ etiā q̄ apud ibi p̄t sumi q̄libet illoz triū modoz sicut dictū ē in opponēdo. **S**eq̄t ecce cōcipies.

In p̄mo de ceptione de q̄ facta sit cōceptio tāq̄ de cā efficiēte p̄ **Rō prima** appropriationē. Et videt q̄ de patre. Cōceptio em̄ fuit de generatē. p̄ris autē soli p̄p̄riū ē generare. q̄ si alicui d̄z appropriari d̄z appropriari p̄sone patris **I**tē generatō tēporal̄ imago ē gn̄atōis ⁊ eterne. s̄z illa ē d̄ patre igit̄ ⁊ ista q̄ Itē idē ē nob̄ filiū dare q̄ gn̄atio tēz poralis. s̄z ista d̄atio ē a patre q̄ ⁊ ceptio **Q**uod autē filio d̄z appro filio d̄z appro priari sic p̄bat **T**riplex ē op̄. creatio. recreatio ⁊ gl̄ificatio. s̄z creatio priari probat. appropriat̄ patri gl̄ificatio sp̄ūsco. q̄z recreatio filio **I**tē ab illo di **Rō prima.** cif fieri ceptō q̄ agit ⁊ remanet i gn̄atio. s̄z h̄ fuit tm̄ i p̄sona filij q̄ ei ⁊ p̄uenit ceptio tm̄ i p̄sona filij **I**tē exinanuit seip̄z. s̄z h̄ fuit i ceptio p̄tōe. q̄ ceptio fuit ab ip̄o **Q**uod at̄ de sp̄ūsco debeat fieri ista ceptio p̄z p̄ euāge. vbi sic d̄r **I**nnēta ē in vtero h̄ns de sp̄ītūsco **I**tē ista ceptio ē op̄ sumet̄ magnitatē q̄ d̄z appropriari sp̄ūsco **I**n euā. nazareoz.

De materia conceptionis

- quod de precepto dicitur. Descendit super eum fons omnis spiritus et dixit. Hic est filius meus dilectus
cepti
Juxta hoc quod dicitur utrum spiritus sanctus sit pater illius precepti. Et videtur quod sic. Quia
quod enim est ab alio operatur eum efficiere illud est mater vel illud est pater. Et tracta
ta ergo est mater dei et precepit filium de spiritu sancto. Et sic ipsa est mater ita spiritus sanctus est pater
- Rō p^a**
2. **D**icit Augustinus quod de carne beatissimam virginis carne sibi assumpsit. Et
in momento facta est ista formatio et unio corporis cum anima. Et cum vicinior sit
3. caro ad corpus quam sit sanguis. videtur quod de carne precepti sit. Et de illo as
sumpsit corpus quod descendit de adā. igitur non assumpsit de sanguine. p
bato medie. dicit philosophus Sanguis est ultimum nutrimentum in habitibus san
guine. Et sanguis est de cibo. Et non descendit de adā Et non assumpsit de san
guine. Contra Damascenum. Ex castissimis sanguinibus virginis et carne aiata ra
tionali vel intellectuali subsistit. Et sanguis potentia est totum corpus. p
3. quia semel descendit de sanguine de cubo ut dicit Avicenna. caro autem non est
potentia totum corpus. Et non potuit accipere de carne. Ita etiam est in aliis hominibus
3. quod corpus eorum coagulat de sanguine matris et non carne. Et rationi
bus sentiunt quodammodo et dicunt quod tamen de sanguinibus precepti sit. et ubi autorita
tes dicunt ipsius precepti de carne dicunt ibi sumi carnem per sanguinem. et di
cunt. Quis de cibo sit sanguis et materialiter non descendit ab adā. in ipso
tamen fuit homo generativa et nutritiva que non sunt nisi secundum originem fuit in Adā
- Contra.**
Contra hoc obijcit in hunc modum secundum philosophiam naturalem Ad conservationem indi
vidui et saluationem speciei hec eterna obiectio quod dicitur in membris secundum quod ponuntur
Digestio prima
quatuor digestiones. Prima digestio est in ore quam probat ex eo quod aliqua opera
tiones et effectus per hanc res masticata quam non masticata. Secunda fit in sto
macho ubi segregat subtile a grosso. et constat quod ad huc neutrum est pars
corporis. Tercia fit in epate ubi fit ulterior segregatio puri ab impuro
et constat quod adhuc neutrum est initium corporis vel pars corporis. Quarta fit in
membris ubi transmittit totum purum magis proprium illud ad membra transmi
sit tria facit. Primum est quod nutrit et saluat substantiam suscipientis. restauratque
deperditum continue defectiois que est ex calore naturali agente in sua materia.
Secundum est quod eandem substantiam etiam augmentat et reducit usque ad debitam quan
titatem si est citra. Tercium est quod illud quod his duabus actionibus superfluum est trans
mittit ad vitam generationis et fit semine quod est superfluum parte digestionis. Non
quod de illo superfluo. quia aut tamen de illo fit decessio vel non tamen de illo. Si ta
men de illo. Et illud nunquam fuit corpus generatum nec pars corporis. quia in fine parte
sup^o Primo. digestionis per se vertit in corpus si est necessarium. vel transmittit in generationem si
2. est superfluum. Et si tantum de illo est propagatio non est essentialis propagatio quia nec
anima de anima nec corpus de corpore. Et superfluum nunquam fuit unum masse cor
rupte. ex cuius coniunctione trahit originale. Et ille generator primus non habuit
3. originale. Et secundum philosophiam nihil est in christo quod secundum esse fuit in Adā. Et non
4. descendit ad Adā secundum corpus vel etiam substantiam. quod expresse contra Augustinum. Et